

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 1Pc/35/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3619201816
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Radoslav Smatana, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2020:3619201816.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske v konaní pred samosudcom Mgr. Radoslavom Smatanom, PhD. v právnej veci navrhovateľky T. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom C., Z. X/X, zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. Matej Valjent, so sídlom v Partizánskom, Jesenského 232 proti povinnému B. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. č. XXX, zastúpeného JUDr. Jozefom Námešným, advokátom so sídlom v Prievidzi, Nábr. sv. Cyrila 47, o určenie príspevku na výživu rozvedenej manželky, takto

rozhodol:

- I. Súd návrh zamietá.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

(1) Navrhovateľka sa svojím návrhom zo dňa 19.12.2019, doručeným tunajšiemu súdu dňa 23.12.2019, domáhala v zmysle § 72 ods. 2 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o rodine“) určenia príspevku na jej výživu ako rozvedenej manželke voči povinnému bývalému manželovi vo výške 350 € mesačne splatné vždy do 10. dňa v mesiaci vopred odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o rozvode manželstva. Návrh odôvodnila tým, že Okresný súd Partizánske vydal dňa 20.11.2019 rozsudok sp. zn. 2P/61/2019, ktorým ich manželstvo rozviedol. Rozsudok nadobudol právoplatnosť a stal sa vykonateľným dňa 26.11.2019. Súčasne súd schválil rodičovskú dohodu, na základe ktorej sa maloletá dcéra T. zverila do osobnej starostlivosti a výchovy otca a maloletá dcéra C. sa zverila do jej osobnej starostlivosti a výchovy. Otec bol zaviazaný prispievať na výživu maloletej C. sumou vo výške 200 € mesačne počnúc dňom právoplatnosti rozsudku o rozvode a ona bola zaviazaná prispievať na výživu maloletej T. sumou vo výške 28,79 € mesačne. Navrhovateľka je v súčasnosti na rodičovskej dovolenke s maloletou dcérou C.. Jej mesačný príjem pozostáva z rodičovského príspevku a prídavkov na deti, čo je celkovo 269,38 € mesačne. Od narodenia dcéry C. sa vzťahy medzi ňou a povinným začali zhoršovať. Povinný jej neustále vyhadzoval na oči, že nepracuje, že neprispieva na domácnosť. Keď mala snahu zamestnať sa, s týmto nesúhlasil. Vyhovovalo mu, že sa navrhovateľka starala o deti a celú domácnosť, bola mu nepretržite k dispozícii. Keď pracovala, musela mu dávať 3 z jej výplaty, neskôr celý rodičovský príspevok, nechal jej len prídavok na deti. Pre stupňujúce sa útoky na jej osobu, ponižovanie, nadávky, vyvíjal na ňu psychický nátlak, bol náladový, mal výbušnú povahu, ktorá viedla aj k fyzickým útokom voči jej osobe, bola nútená opustiť spoločnú domácnosť. Povinný jej z týchto dôvodov poskytol sumu 5.000 € a navrhovateľka 01.09.2019 odišla bývať spolu s maloletou dcérou C. k svojej starej matke. Povinný jej od tohto termínu neposkytol žiadne finančné prostriedky, neplatil výživné na maloletú C.. Od tohto obdobia do rozvodu dcéry kúpil tri balíky plienok a od rozvodu manželstva dcére kúpil jeden balík plienok a zimnú bundičku. Ponechal jej možnosť poberať prídavky na obe deti. Súdom priznané výživné na dcéru T. povinnému posielal, on jej posielal výživné na dcéru C.. Ešte pred rozvodom manželstva z dôvodu toho, aby si mohla spolu s maloletou C., ale aj za účelom stretávania sa s dcérou T. zabezpečiť vlastné bývanie, uzavreli s povinným dohodu

o vyporiadani BSM na základe ktorej jej povinný vyplatil sumu 40.000 €. Vzhľadom k situácii na trhu s bytmi a z dôvodu, že mala k dispozícii len uvedené finančné prostriedky, bola nútená kúpiť si byt až v Kanianke, okres Prievidza, za sumu 43.000 €, na zakúpenie a zariadenie ktorého jej požičali rodičia sumu 5.000 €. Povinný vie o jej finančnej situácii. Má vedomosť o tom, že ich maloletá dcéra C. napriek snahe navrhovateľky odnaučiť ju od potreby nosenia plienok, k náprave doposiaľ nedošlo. Má snahu sa zamestnať, preto hľadá možnosť umiestniť maloletú do predškolského zariadenia. Z viacerých zistení jej bolo oznámené, že k umiestneniu dieťaťa do škôlky je podmienka nenosenia plienok, čo u maloletej absentuje. Bolo jej oznámené, že aj z kapacitných dôvodov ju nemôžu do materskej škôlky zatiaľ prijať, snád' až od 01.09.2020. Starostlivosť o maloletú jej nemôžu poskytnúť ani jej rodičia, keď títo bývajú v J.. Musela by teda denne prekonávať vzdialenosť medzi C. a J. nad G., čo je 45 km tam a 45 km späť, čo by bolo časovo ale aj finančne náročné a zaťažujúce. Z dôvodu, že jej otec je osoba s ťažkým zdravotným postihnutím (s mierou funkčnej poruchy 70 %), odkázaný na sprievodcu, nie je možné, aby sa jej rodičia o maloletú starali tak, aby sa ona mohla zamestnať na stály pracovný pomer. Jej náklady sú nasledovné: strava, oblečenie a hygiena mesačne cca 400 €, náklady na bývanie 131 € mesačne, náklady na telefón a internet 60 € mesačne, výživné na dcéru T. 30 € mesačne, doplatok na lieky, výživové doplnky pre maloletú, cestovné cca 100 €, vrátenie pôžičky rodičom 5.000 €. Povinný je súkromný podnikateľ, úspešne podniká v stavebníctve, avšak prehľad o jeho príjmoch nemá. V čase trvania manželstva mali dostatok finančných úspor, nakoľko plánovali výstavbu nového rodinného domu, s ktorými ona nemohla disponovať. So zreteľom na vyššie uvedené, vzhľadom k tomu, že nie je schopná sama sa živiť, žiadala od bývalého manžela, aby jej prispieval na primeranú výživu podľa svojich možností, schopností a majetkových pomerov, čo však odmietol.

(2) Povinný vo svojom vyjadrení k návrhu prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že žiada návrh navrhovateľky v celom rozsahu zamietnuť ako nedôvodný. Je pravda, tak ako v návrhu uvádza navrhovateľka, že ich manželstvo bolo rozsudkom Okresného súdu Partizánske č. 2P/61/2019 zo dňa 20.11.2019 rozvedené. Obsah rodičovskej dohody je zhodný s tým, čo uvádza v návrhu navrhovateľka. Okrem tohto konania, ktoré je právoplatne skončené, povinný inicioval na Okresnom súde Partizánske konanie vedené pod sp. zn. 6P/3/2020, v ktorom ako navrhovateľ žiada o zverenie maloletej C. do svojej výlučnej starostlivosti. Okresný súd Partizánske uznesením zo dňa 10.02.2020 preniesol svoju príslušnosť v tomto konaní vzhľadom na pobyt maloletej na Okresný súd Prievidza. Vzhľadom na situáciu, aká v súčasnej dobe je, povinný k tomuto číslu konania podal návrh na nariadenie neodkladného opatrenia na úpravu styku s maloletým dieťaťom na čas do právoplatného rozhodnutia vo veci. O neodkladnom opatrení koná Okresný súd Partizánske. K jednotlivým tvrdeniam navrhovateľky uviedol, že nie je pravda, že chcel, aby matka detí nepracovala, naopak on sám sa jej snažil pomôcť pri získaní trvalého pracovného pomeru. Vzhľadom na to, že navrhovateľka nikdy nemala pracovné návyky, nemala snahu a ochotu sa trvalo zamestnať, ani sa skutočne natrvalo nezamestnala. Tvrdenie o tom, že odišla zo spoločnej domácnosti pre jeho povahu je zavádzajúce a scestné. Spoločnú domácnosť opustila potom, čo sa povinný dozvedel, že si našla milenca. Vzhľadom na jeho pracovnú vyťaženosť ho na túto skutočnosť upozornila staršia dcéra, ktorá si všimla zvláštne správanie sa svojej matky. Je pochopiteľné, že jeho reakcia po tomto zistení bola taká, že nechcel, aby bývala s ním v spoločnej domácnosti. Odišla aj s mladšou dcérou a povinný jej, ako sama v návrhu uvádza pri odchode zo spoločnej domácnosti dal čiastku 5.000 €. Je presvedčený o tom, že sumu, ktorú jej poskytol, dostatočným spôsobom pokrývala náklady na dcéru C., a v konečnom dôsledku aj na navrhovateľku do právoplatného skončenia rozvodového konania. V čase, keď uzatvoril s bývalou manželkou zmluvu o budúcej dohode o vyporiadani BSM a na základe ktorej jej skutočne vyplatil 40.000 € netušil, že ona si bude kupovať byt v 30 km vzdialenej Kanianke. Kludne mohla zostať bývať u svojej starej mamy, alebo u svojich rodičov. Sumu, ktorú dostala v rámci vyporiadania BSM mohla následne investovať do kúpy menšieho bývania v Partizánskom, resp. jeho okolí. Navrhovateľka v návrhu uvádza, že si bola nútená kúpiť byt až v Kanianke, okres Prievidza. Skutočnosť je taká, že tento byt si kupovala účelovo, so snahou byť čo najbližšie svojmu milencovi, ktorý pochádza z okresu Martin. Táto skutočnosť bola jediným motívom zakúpenia si bytu v C.. Ako uviedol vyššie, jeho snahou je natrvalo získať aj mladšiu dcéru do svojej osobnej starostlivosti. K tomuto kroku ho vedú okolnosti, ktoré vyvstali z chovania sa navrhovateľky k spoločným deťom po rozvode. Poznamenal, že jediným jeho motívom k uzatvoreniu rodičovskej dohody a rozdelenia detí bola skutočnosť, že sa chcel čo najskôr rozviesť. Bol si vedomý toho, že keď by v rozvodovom konaní trval na zverení maloletej do svojej výlučnej starostlivosti, dodnes by ešte nebol rozvedený. Keď je malá C. u neho plienky nepotrebuje, pýta sa sama na záchod. Uvedenú skutočnosť môže dosvedčiť staršia dcéra T. a jeho matka Z. I.. Maloletá C. sa u matky necíti komfortne a je možné, že sa na toaletu nepýta. Materská dovolenka skutočne skončila pre bývalú manželku 03.01.2020.

V skutočnosti však robí všetko preto, aby si materskú dovolenku z akéhokoľvek dôvodu predĺžila. Navrhovateľka nemá žiadne pracovné návyky a najmä chuť nastáť sa zamestnať. V prípade, že bude maloletá C. zverená či neodkladným opatrením, alebo rozhodnutím súdu vo veci samej do jeho výlučnej starostlivosti, nič nebráni tomu, aby sa navrhovateľka zamestnala. Dokonca, on má dodnes pre maloletú miesto v materskej škôlke v mieste ich spoločného bydliska. Do materskej škôlky v I. by mohla maloletá nastúpiť okamžite. Nevie, z akého dôvodu navrhovateľka uvádza, že starostlivosť o maloletú jej nemôžu poskytnúť ani jej rodičia. Na základe svojho dobrovoľného rozhodnutia odišla do C., ktorá je vzdialená od bydliska jej rodičov 45 km. V skutočnosti nikdy neuvažovala o trvalom zamestnaní. K nákladom, ktoré sú v návrhu prezentované navrhovateľkou uviedol, že reálne náklady na bývanie 131 € mesačne rešpektuje. Suma 400 € na stravu, oblečenie a hygienu je značne prehnaná. To isté tvrdí o telefóne a internete, kde on sám, hoci podniká, zďaleka nemá 60 € mesačné náklady. Prílohou jeho vyjadrenia je potvrdenie detskej lekárky dcéry C., z ktorého vyplýva, že maloletá je zdravá a za obdobie od 9. mesiaca 2019 doposiaľ malej boli predpísané lieky v súhrnnej výške 15 €. Čiže tvrdenie navrhovateľky o 100 € nákladoch mesačne je zavádzajúce a klamlivé. Taktiež sponchýbňuje pôžičku od rodičov navrhovateľky vo výške 5.000 €, ktorá je podľa jeho názoru účelová. Je pravda, že povinný je 100 % vlastníkom spoločnosti JH - stavmont s.r.o. a podniká v stavebníctve. Vzhľadom na súčasnú situáciu na trhu je však podnikanie v tejto oblasti čoraz ťažšie a čoraz menej výnosné. Na základe jeho posledného daňového priznania bol jeho zisk vcelku zanedbateľný. Žije sám v rodinnom dome so staršou dcérou T. a verí, že v krátkej dobe bude žiť aj s mladšou dcérou C.. Jeho mesačné náklady predstavujú čiastku cca 940 €. Rozpis nákladov priložil v prílohe podania. V návrhu navrhovateľka uviedla, že nie je schopná sama sa živiť. Toto tvrdenie sa tiež v žiadnom prípade nezakladá na pravde. Navrhovateľka je schopná samostatne sa živiť, len si musí nájsť chuť k práci. Na základe toho aj primerané a slušné zamestnanie, ktorému sa však podľa jej doterajších krokov jednoznačne vyhýba. Vzhľadom k uvedenému navrhol návrh navrhovateľky v celom rozsahu zamietnuť ako nedôvodný.

(3) Súd na pojednávaní dňa 15.06.2020 vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľky, povinného, vyjadrením právnych zástupcov účastníkov, oboznámením sa s podstatným obsahom spisového materiálu, ako aj pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 2P/61/2019 a zistil nasledovný skutkový stav.

(4) Navrhovateľka na pojednávaní uviedla, že trvá na podanom návrhu. Návrh podala preto, lebo nemala inú možnosť. Rodičovský príspevok jej skončil tento rok. Poslednú dávku mala vo februári, dcéru jej zoberú do škôlky až od septembra, bola úplne bez príjmu, nemala nič. Trvá na skutočnostiach uvedených v návrhu. Je stále bez príjmu. Bývalý manžel jej platí výživné na dcéru 200 €, čo jej však hneď odchádza na poplatky a nezostáva jej nič. Poberá rodinné prídavky na dcéru C.. Nepracuje preto, lebo dcéru jej zoberú do škôlky až od septembra, už je prijatá, momentálne sa o ňu stará sama. Jej zdravotný stav je dobrý. Má ukončenú strednú poľnohospodársku školu. Maloletú zobrali do škôlky až od septembra, lebo bola plienkovaná. Aj ju odúčala od plienok, ale nechcela. Od januára sa jej to podarilo. Dôvod rozvodu ich manželstva bol ten, že si nerozumeli, boli tam hádky, nadávky, nemala prístup k peniazom. Ku koncu si našla priateľa. Priateľa si našla minulý rok v lete. Podávala si návrh na rozvod, avšak tento bol zamietnutý, lebo už podal návrh bývalý manžel. V rámci vypořádania BSM jej bola vyplatená suma 40.000 € a za tieto prostriedky si kúpila byt, ktorý však stál 43.000 €, na čo jej museli požičať rodičia. Ako sa odsťahovala zo spoločnej domácnosti ešte počas manželstva, tak išla bývať do C. k svojej babke, kde bola cca 3 mesiace a potom ako sa majetkovo vysporiadali, si kúpila byt. Hľadala si viacej bytov v lokalite okresov Partizánske a Bánovce, teda v blízkosti bydliska jej rodičov, boli to drahé byty, ktoré stáli nad 45.000 € a náhodne našla jeden v C. za 43.000 €, kde jej na to požičali rodičia. Byt si kupovala preto, že chcela byť samostatná, pričom starí rodičia už potrebujú kľud a maloletá je živé dieťa. Zdravotný stav maloletej C. je dobrý. Na otázku právneho zástupcu povinného keď uviedla, že vzájomné vzťahy s manželom boli ku koncu manželstva narušené, kedy boli naposledy na spoločnej dovolenke navrhovateľka uviedla, že minulý rok v lete, asi august 2019. Na otázku kde býva v súčasnosti uviedla, že v C.. Na otázku kam je dcéra prihlásená do škôlky uviedla, že v Príbovcich, okres Martin. Na otázku prečo je prihlásená v O. uviedla, že nakoľko má v O. priateľa a bude tam bývať. Na otázku čo ide spraviť s nehnuteľnosťou v C., keď sa presťahuje uviedla, že zatiaľ si byt nechá, nevie ešte, či ho bude prenajímať, necháva si ho kvôli dcére, aby sa tam mohli stretávať s druhou dcérou. Na otázky právneho zástupcu navrhovateľky, či po narodení mladšej dcéry pracovala a ako dlho uviedla, že to bolo asi rok v reštaurácii Trokadero. Potom išla do základnej školy, kde pracovala cca tri mesiace, to bolo už pred prázdninami a bola tehotná v treťom mesiaci, preto jej riaditeľ zmluvu nedal. Na otázku, či si v súčasnosti hľadá aktívne zamestnanie uviedla, že áno. Dávala si dosť žiadostí v okolí Martina, zatiaľ

sa nikto neozval. Na otázku súdu, či jej priateľ pracuje uviedla, že pracuje ako civilný zamestnanec v kasárňach v Martine. On jej finančne vypomáha, keďže je bez peňazí a tiež jej pomáhala i jej rodina.

(5) Povinný na pojednávaní uviedol, že trvá na skutočnostiach, ktoré uviedol vo svojom vyjadrení k návrhu, viac nepovažuje za potrebné uviesť. Na otázku súdu prečo vzal návrh na zverenie maloletej C. do svojej osobnej starostlivosti späť uviedol, že si zvážil situáciu, tiež pomoc zo strany jeho mamy pre jej vek a tiež pre financie z dôvodu koronakrízy. Naďalej podniká, staršia dcéra naďalej žije s ním. Má ešte jednu vyživovaciu povinnosť na staršiu dcéru Z., ktorá študuje na vysokej škole, kde platí výživné 100 € mesačne. Na otázku právneho zástupcu navrhovateľky aké sú tento rok 2020 jeho priemerné mesačné tržby uviedol, že sa neviem k tomu aktuálne vyjadriť, všetko odovzdáva účtovníčke, je to pohyblivé. Na otázku, či aktuálne rieši nejakú stavbu uviedol, že robia rodinný dom v Senci a zastavili im stavbu v Trenčianskych Stankovciach. V Senci robia strojové omietky. Na otázku, či má k tomu aj zmluvu o dielo uviedol, že len faktúru. Hodnotu zákazky nevedel z hlavy povedať. Na otázku právneho zástupcu povinného aká bola tesne po rozvode situácia s mladšou dcérou uviedol, že dcéra mohla kedykoľvek nastúpiť do materskej školy v Hradišti, kde mali prihlášku a bola by mohla nastúpiť aj s plienkami. Bol osobne za pani riaditeľkou v tejto veci. Na otázku, či si spomína, čo v rozvodovom konaní uviedla navrhovateľka, prečo ide bývať do C. uviedol, že sa tým netajila, že má priateľa v O., že kvôli vzdialenosti, keďže do C. to má 100 km, teda si našla bývanie v C., kde to má bližšie. Ešte doplnil, že má hrubý príjem v daňovom priznaní 210.000 € ročne, avšak má aj obrovské náklady na prenájom omietacích strojov, má toho veľa. K tomu navrhovateľka uviedla, že si je vedomá aj toho, že povinný má príjem aj z fušiek a brigád, žili spolu 15 rokov, takže jej je to známe.

(6) Právny zástupca navrhovateľky v konečnom návrhu navrhol vyhovieť návrhu navrhovateľky, keďže od rozvodu manželstva nemá žiadny príjem okrem rodičovského príspevku, ktorý však poberala len do februára tohto roku. Od toho času je bez príjmu a domáha sa príspevku v zmysle § 72 ods. 2 Zákona o rodine.

(7) Právny zástupca povinného v konečnom návrhu navrhol návrh v celom rozsahu zamietnuť ako nedôvodný. Navrhovateľka sa do tejto situácie v akej sa nachádza dostala sama, vlastným zavinením. Už pri oboznamovaní rozvodového rozsudku a spisu je zrejme, že v čase rozvodu mala priateľa, o ktorom vedela, že má rozostavaný nový dom v obci O.. Ona mala možnosť z finančných príspevkov, ktoré dostala v rámci vyporiadania BSM tieto ušetriť, mohla bývať u svojich starých rodičov v C.. Vzhľadom k tomu, že maloletá C. mala v tom čase vybavenú škôlku v obci I., mohla sa matka zamestnať, byť kupovala jednoznačne kvôli tomu, aby bola bližšie k svojmu priateľovi a aby sa mohli stretávať. Dnes pozitívne vieme, dokonca to potvrdila nepriamo i samotná navrhovateľka, že pôjde bývať do dnes už komplet zariadeného a obývaného domu, prostredníctvom sociálnych sietí sa chváli ako je dom zariadený, ako tam má malá svoju izbu a ako si na dom zvykla. Pokiaľ navrhovateľka uvádza, že nehnuteľnosť, ktorú v súčasnosti vlastní v C. si naďalej ponechá, zrejme má dostatok finančných prostriedkov, aby mohla tento byt udržať. Príčiny rozvratu manželstva sú jednoznačne také, že navrhovateľka mala priateľa a povinný, keď sa o tom dozvedel, podal návrh na rozvod. Majú za to, že navrhovateľka je schopná sa sama živiť, majetkové pomery sú vyrovnané, teda nedá sa povedať, že by povinný bol zvýhodnený, deklarovala, že má dobrý zdravotný stav, teda toto nie je príčina pre ktorú by nemohla robiť. Z týchto dôvodov sa domnievajú, že návrh je nedôvodný.

(8) Zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 2P/61/2019 súd zistil, že rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 2P/61/2019-91 zo dňa 20.11.2019, právoplatným dňa 26.11.2019, bolo manželstvo navrhovateľa B. I. a jeho manželky T. I. rozvedené. Zároveň súd schválil dohodu rodičov o úprave rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode tak, že maloletú T. zveril do osobnej starostlivosti a výchovy otca a matku zaviazal počnúc dňom nadobudnutia právoplatnosti výroku o rozvode manželstva prispievať na výživu maloletej T. sumou 28,79 € mesačne a v budúcnosti pri zmene výšky životného minima na maloleté nezaopatrené dieťa, alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona sumou vo výške 30% z takto zmeneného životného minima, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám otca maloletej. Maloletú C. súd zveril do osobnej starostlivosti a výchovy matky a otca zaviazal počnúc dňom nadobudnutia právoplatnosti výroku o rozvode manželstva prispievať na výživu maloletej C. sumou 200 € mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletej. Obaja rodičia budú maloleté deti zastupovať. Súd styk rodičov s maloletými deťmi neupravil.

(9) Zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 2P/61/2019 súd ďalej zistil, že v zápisnici o pojednávaní zo dňa 20.11.2019 konaného za prítomnosti manželov a ich právnych zástupcov manželka navrhovateľa okrem iného uviedla, že udržiava mimomanželský pomer. Ďalej zo správy z poradensko-psychologického procesu zo dňa 18.11.2019 okrem iného vyplýva, že v dňoch 04.11.2019, 13.11.2019 a 18.11.2019 sa konali psychologické konzultácie na RPPS ÚPSVaR Partizánske, ktorých sa zúčastnili navrhovateľ, jeho manželka a maloletá T., kde z rozhovoru s maloletou bolo zrejmé, že po odchode matky zo spoločnej domácnosti kontakt s matkou odmietala. Jej správanie bolo do veľkej miery sýtené hnevom na matku kvôli klamstvám, spôsobu jej odchodu, ako aj subjektívne vnímanom nezáujme o maloletú T. z matkinej strany.

(10) Z ilustrácie v systéme Sociálnej poisťovne vyplýva, že navrhovateľka nie je vedená ako zamestnanec ani ako zamestnávateľ. Z potvrdenia ÚPSVaR Partizánske o poberaní prídavku na dieťa zo dňa 04.11.2019 vyplýva, že navrhovateľka poberá prídavok na dve deti, pričom za rok 2019 poberala sumu vo výške 48,68 € mesačne. Z potvrdenia ÚPSVaR Partizánske o poberaní rodičovského príspevku zo dňa 04.11.2019 vyplýva, že navrhovateľka poberá rodičovský príspevok pri starostlivosti o maloletú C., pričom za rok 2019 poberala sumu vo výške 220,70 € mesačne. Zo správy ÚPSVaR Partizánske zo dňa 27.05.2020 vyplýva, že navrhovateľka poberá na tunajšom úrade prídavok na dieťa v trvaní od augusta 2008 doposiaľ. Aktuálna výška prídavku je 24,95 € mesačne.

(11) Zo zmluvy o prevode vlastníctva bytu zo dňa 26.11.2019 vyplýva, že navrhovateľka kúpila do svojho výlučného vlastníctva byt č. 1 na X. pochodí bytového domu, vchod č. X, súpisné číslo XXX, ktorý sa nachádza v obci C., okres Prievidza, katastrálne územie C. a je zapísaný na liste vlastníctva č. XXXX vedenom Okresným úradom Prievidza, katastrálny odbor, a to za sumu 43.000 €. Skutočnosť o kúpe vyššie uvedenej nehnuteľnosti navrhovateľkou vyplýva i z výpisu z katastra nehnuteľností, LV č. XXXX.

(12) Z čestného prehlásenia manželov V. zo dňa 23.12.2019 vyplýva, že čestne prehlasujú, že svojej dcére (navrhovateľke) požičali peniaze v sume 5.000 € na kúpu bytu. Dohodli sa na splátke po 100 € mesačne odo dňa 01.01.2020.

(13) Z potvrdenia Materskej školy v C. zo dňa 06.12.2019 vyplýva, že navrhovateľka sa dňa 06.12.2019 prišla informovať o zaradení dieťaťa do materskej školy od januára 2020, ale nakoľko už nie je voľné miesto a dieťa nemá ešte osvojené hygienické návyky (nosí plienky), nie je možné ho od januára prijať.

(14) Z rozhodnutia Materskej školy v O. zo dňa 21.05.2020 vyplýva, že maloletá C. bola prijatá do vyššie uvedenej materskej školy v školskom roku 2020/2021 s nástupom od 02.09.2020.

(15) Z výpisu z obchodného registra vyplýva, že povinný je jediným spoločníkom a konateľom spoločnosti JH-stavmont, s.r.o. Z daňové priznania spoločnosti za rok 2018 vyplýva, že súčet výnosov spoločnosti z hospodárskej a finančnej činnosti bol 210 156 € a súčet nákladov na hospodársku a finančnú činnosť bol 204 934 €.

(16) Podľa § 72 ods. 1 až 3 Zákona o rodine rozvedený manžel, ktorý nie je schopný sám sa živiť, môže žiadať od bývalého manžela, aby mu prispieval na primeranú výživu podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Ak sa bývalí manželia nedohodnú, určí rozsah príspevku na výživu na návrh niektorého z nich súd. Prihliadne pritom aj na príčiny, ktoré viedli k rozvratu vzťahov medzi manželmi. Príspevok na výživu rozvedeného manžela možno priznať najdlhšie na dobu piatich rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o rozvode. Súd môže výnimočne túto dobu predĺžiť, ak rozvedený manžel, ktorému súd príspevok priznal, nie je z objektívnych dôvodov schopný sám sa živiť ani po uplynutí tejto doby, najmä ak ide o toho manžela, ktorému bolo v konaní o rozvod manželstva zverené do osobnej starostlivosti dieťa s dlhodobou nepriaznivým zdravotným stavom, alebo o manžela, ktorý má sám dlhodobou nepriaznivým zdravotným stav vyžadujúci sústavnú opateru.

(17) Podľa § 75 ods. 1 až 2 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie. Výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

(18) Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že návrh navrhovateľky nie je dôvodný. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že manželstvo účastníkov konania bolo rozvedené rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 2P/61/2019-91 zo dňa 20.11.2019, právoplatným dňa 26.11.2019. Rozvodom manželstva dochádza k zániku vzájomnej vyživovacej povinnosti manželov, avšak Zákon o rodine umožňuje rozvedenému manželovi, ktorý nie je schopný sám sa živiť, žiadať od bývalého manžela, aby mu prispieval na primeranú výživu. Na rozdiel od vyživovacej povinnosti medzi manželmi, kde sa vychádza zo zásady rovnakej životnej úrovne manželov, nárok na príspevok na výživu rozvedeného manžela nevzniká priamo zo zákona, ale len na základe dohody rozvedených manželov alebo rozhodnutia súdu, pokiaľ sa bývalí manželia nedokážu dohodnúť. Základnou hmotnoprávnou podmienkou vzniku a trvania nároku na príspevok na výživu rozvedeného manžela je skutočnosť, že rozvedený manžel nie je schopný sám sa živiť. Táto neschopnosť môže vyplývať ako zo subjektívnych, tak i z objektívnych skutočností na strane oprávneného.

(19) Neschopnosť sám sa živiť znamená, že podľa konkrétnych okolností prípadu rozvedený manžel z dôvodu nepriaznivého zdravotného stavu, nedostatku pracovných príležitostí, straty kvalifikácie, starostlivosti o dieťa do troch rokov, starostlivosti o invalidné dieťa, neschopnosti vykonávať prácu na základe lekárskeho posudku dosahuje príjmy (z príslušných dávok, ako aj zo zamestnania, výnosy z majetku), ktoré mu neumožňujú pokryť základné životné potreby, pokiaľ iný záver neodôvodňujú ani jeho celkové majetkové pomery.

(20) Rozsah vyživovacej povinnosti zákon vymedzuje ako „primeranú výživu“, a teda už nevychádza z požiadavky na rovnakú životnú úroveň rozvedených manželov. Pri určení príspevku na výživu je súd povinný prihliadať aj na príčiny, ktoré viedli k rozvratu vzťahov medzi manželmi.

(21) Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že zdravotný stav navrhovateľky je dobrý a jej zdravotný stav jej nebráni v tom, aby sa mohla uplatniť na trhu práce. Z vykonaného dokazovania tiež vyplynulo, že navrhovateľke bola na čas po rozvode do osobnej starostlivosti a výchovy zverená maloletá dcéra C., ktorá dňa 03.01.2020 dosiahla vek troch rokov a podľa vyjadrenia oboch rodičov jej zdravotný stav je dobrý, avšak podľa navrhovateľky bola v čase podania návrhu ešte plienkovaná, čo bol aj dôvod, prečo sa maloletú nepodarilo umiestniť do materskej školy a čo zároveň bránilo navrhovateľke, aby si mohla nájsť prácu, ktorú skutočnosť doložila i potvrdením od riaditeľky Materskej školy v C.. Na pojednávaní matka uviedla, že maloletá už od januára 2020 nie je plienkovaná. Z vykonaného dokazovania tiež vyplynula skutočnosť, že bývalí manželia uzavreli dohodu o vyporiadaní ich BSM, v rámci ktorej boli navrhovateľke vyplatené finančné prostriedky povinným vo výške 40.000 €, ktoré prostriedky navrhovateľka použila na zakúpenie nehnuteľnosti - bytu v obci C. dňa 26.11.2019, teda v krátkom čase po rozvode manželstva.

(22) Z vyššie uvedeného teda vyplýva, že navrhovateľka si svoju aktuálnu finančnú situáciu spôsobila sama, keď táto mala vedomosť o tom, že maloletá dcéra, ktorá jej bola zverená do starostlivosti je ešte plienkovaná, čo jej sťažilo možnosť zamestnať sa a zabezpečiť si tak primeranú životnú úroveň, pričom v tom čase tvoril jej jediný príjem len rodičovský príspevok vo výške 220,70 € mesačne a rodinné prídavky vo výške 48,68 € mesačne a napriek tomu, že jej boli vyplatené finančné prostriedky z titulu vyporiadania BSM v sume 40.000 €, tieto okamžite použila na zakúpenie bytu, pričom v tom čase bývala u svojich starých rodičov i s maloletou, teda mala možnosť bývania, tento jej krok nebol nevyhnutný, s ohľadom na jej finančnú situáciu.

(23) Zákon o rodine zároveň ukladá súdu povinnosť pri rozhodovaní vo veci určenia príspevku na výživu rozvedeného manžela prihliadať aj na príčiny, ktoré viedli k rozvratu vzťahov medzi manželmi, pričom po oboznámení pripojeného rozvodového spisu vo veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 2P/61/2019 vyplynulo, že návrh na rozvod síce podával manžel navrhovateľky, ale tento ho podával po tom, čo zistil, že mu bola navrhovateľka neverná, ktorú skutočnosť i navrhovateľka potvrdila priamo na pojednávaní vo veci rozvodu dňa 20.11.2019, pričom z oboznámenej správy z poradensko-psychologického procesu, ktorý prebehol počas rozvodového konania vyplynulo, že z rozhovoru s maloletou dcérou T., ktorá bola zverená na čas po rozvode do osobnej starostlivosti otca bolo zrejmé, že po odchode matky zo spoločnej domácnosti kontakt s matkou odmietala, pričom jej správanie bolo do veľkej miery sytené hnevom na matku kvôli klamstvám, spôsobu jej odchodu, ako aj subjektívne vnímanom nezájume o maloletú T. z matkinej strany. Taktiež z vykonaného dokazovania v predmetnej veci vyplynulo, že navrhovateľka do

budúcna hodlá žiť so svojim súčasným priateľom, ktorého si našla ešte počas manželstva (ako to aj sama uviedla v lete roku 2019), v obci O. v okrese Martin, kam už aj maloletú dcéru C. prihlásila do materskej školy a kde už bola maloletá i prijatá, ktorú skutočnosť navrhovateľka doložila súdu potvrdením, ktorá skutočnosť podporuje pravdivosť tvrdenia povinného o dôvodoch pre rozvod manželstva.

(24) Súd vyhodnotiac vyššie uvedené skutočnosti preto dospel k záveru, že návrh navrhovateľky nie je dôvodný a preto ho zamietol.

(25) Súd o trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP v zmysle ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak. Súd dospel k záveru, že nebol dôvod odchyliť sa od tohto základného pravidla o trovách v mimosporovom konaní, keďže súd nezistil žiadne osobitné okolnosti, ustanovené ako výnimky v § 53, § 54 a § 55 CMP (osobitné typy konaní, zavinenie trov účastníkom, ktorý mal v konaní nejakú povinnosť, resp. výnimočné zohľadnenie princípu spravodlivosti s ohľadom na okolnosti prípadu).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne. Odvolanie je podané včas, ak bolo podané na príslušnom odvolacom súde.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 125 ods. 1 až 3 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 363 CSP). Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil. (§ 125 ods. 1 až 3 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).